

לגלול את הס"ת הנוכחי, וזו טרחה גדולה. אמנם כדי שלא לבטל המנהג, וכן כדי לברך אותם אחר גמר קריאתם, אומרים כל הנוכחים בעל פה הפסוק "המלאך הגואל" עד "וידגו לרוב בקרב הארץ". והובא טעם לאמירה זו בספר ליקוטי מהרי"ח, היות שקוראים כל הילדים ביחד, כדי שלא תשלוט בהם עין הרע ח"ו, קוראים להם פסוק זה שהוא סגולה כנגד עין הרע, כידוע מדרשת חז"ל.

והביא המ"ב בשם הא"ר שיש לומר פסוק זה לפני שיברכו את הברכה האחרונה אחר קריאתם בתורה, ושכן נוהגים. ויש מקומות שאומרים אותו אחר הברכה האחרונה, אבל עדיף לנהוג כדעת הא"ר והמ"ב (וכמו שכתבנו להלן בחלק התשובות סימן ט"ו). ואין זה הפסק בין הקריאה לברכה, כי גם זה הוא פסוק מהתורה - רק שקוראים אותו על פה, וכמו שהכהן הגדול היה קורא ביום הכיפורים פרשה נוספת בעל פה לפני שבדרך הברכות האחרונות שאחרי קריאתו בתורה (כדאיתא ביומא ס"ח: במשנה, וכ"כ הבכורי יעקב סימן תרס"ט ס"ק י"ב).

עליית ילדים קטנים מאוד

(ח) **וביום** מקובל להביא אפילו תינוקות קטנים מאוד לעליית כל הנערים, ואבות התינוקות חושבים שזו סגולה גדולה, אולם לא מצאתי מקור מפורש לזה. ובשערי אפרים (שער ח' הל' נ"ז) כתב: נוהגים לקרות לתורה גם הנערים ואפילו תינוקות קטנים, ע"ש. אולם בלשון הפוסקים "תינוק" הוא ילד ולא מה שקוראים היום תינוק. והכוונה ב"תינוקות קטנים" היא, לילדים

שעוד לא הגיעו לגיל חינוך למצות, והיינו גיל ארבע וחמש ונהכה"ח (שהובא לעיל ס"ה) הזכיר כבן שש או שבע]. ובפתחי שערים שם נראה, שהכוונה לקטן שמתחיל לדבר ואביו מלמדו לומר "תורה צוה לנו משה" - שמאז יש לו שייכות לתורה. אבל אין טעם להביא לזה תינוקות ממש כבני שנה או פחות. ויש מהם שבוכים ומפריעים ולפעמים אינם נקיים. ויש שמביאים אותם בעגלת תינוק לתוך בית הכנסת, ויש בזה בזיון בית הכנסת, ובמיוחד כשמביאים כמה עגלות. ולפעמים זה אף מפריע למתפללים שם, ואין שום סגולה טובה לתינוק, אם ע"י הבאתו לבית הכנסת הוא גורם זילזול בקדושת בית הכנסת, והפרעה לתפילה (וע' להלן במילואים סימן כ"ה ס"כ).

פריסת טלית מעל הילדים

(ט) **ובהרבה** מקומות נוהגים לפרוס טלית מעל ראשי הילדים כעין חופה (וכמש"כ לעיל לגבי חתן תורה וחתן בראשית). ואם יש הרבה ילדים ואין כולם נכנסים תחתיה, פורסים כמה טליתות כדי להחזיק את כולם. ואולי הטעם לזה הוא שכמו שמכניסים חתן תחת החופה כך הילדים הם "חתני התורה". ועוד נראה, היות שעפ"ר הרבה ילדים עולים יחד - פורסים עליהם טלית כדי שגם העומדים במרחק מהס"ת יהיו מכונסים תחת אהל אחד עם הס"ת. ואין בזה איסור משום עשיית אהל ביו"ט, כי אינו נעשה לשם צל אלא לכבוד בעלמא, ובלי מחיצות [ע' שו"ת צי"א ח"י סי' ד'] (וע' לעיל פרק ג' סנ"ג טעם נוסף שאין בזה משום איסור עשיית אהל). גם י"ל טעם הדבר, כמו שבהרבה מקומות נוהגים שכל